

вать подписания договоръ съ Германия. Новото югославско правителство заповѣда да се свика и приготви войската, очевидно за бой съ Германия.

Германскиятъ водачъ Адолфъ Хитлеръ покани сърбите въ Бѣлградъ да не правятъ необмислени работи. Сърбите не го послушаха. Тогава Адолфъ Хитлеръ заповѣда на своята силна войска, която на 5 априлъ навлѣзе едновременно въ Югославия, въ Македония и въ Бѣломорска Гърция.

Германската войска нападна съ бойни желѣзни кола, съ аероплани-бомбардировачи, съ колояздачи и пехота. За 6 дни разби цѣлата срѣбска войска и разкъса Югославия на три части: 1) Словения съ столица Любляна мина къмъ Италия и Германия, 2) Хърватско се обяви независима държава начело съ д-ръ Анте Павеличъ, 3) Македония отъ Шаръ планина до Гевгелии бѣ освободена.

Германската войска освободи отъ гърцитѣ и цѣлия бѣломорски брѣгъ отъ устието на Марица до Солунъ заедно съ Южна Македония.

Срѣбската войска се предаде, малолѣтниятъ крал избѣга въ чужбина, и Югославия пропадна.

Германската победоносна войска настѫпи и въ Гърция, помогна на италианците, разби английските войски при планина Олимпъ, превзе Атина и засвои цѣла Гърция съ Пелопонесъ.

Като свърши всичко това съ чудна бѣрзина, Германия се обѣрна къмъ Бѣлгария и каза:

— Бѣлгари, преди 22 години вашите съседи постѣпиха много несправедливо съ васъ. Разкъсаха и заграбиха много отъ старата ви бащина земя. Сега тия земи сѫ свободни отъ чуждо иго. Идете, вземете си ги и си възвѣрнете Санстефанска Бѣлгария!

— Бѣдете съгласни и благоразумни. Вашата храбра войска ще ги пази; ще гледате да ги уредите така, че всички да бѫдатъ задоволни и преданни на хубавото си отечество.